

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Ex doctrina tradita propositionis huius legitimus sensus ostenditur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Vndè hunc imperfectum amorem proprium, debet perfecta charitas excludere, ita vtilis, qui ex charitatis perfectione operatur, nullatenus in se ipso, vel in suis rebus commodum proprium, vel propriam vtilitatem quatumuis licitam quærat, sed præcise se ipsum, & cætera omnia propter Deum, & in Deo diligit, atque ad eò solùm ipsum Deum quærat. Hac enim ratione Apostolus 1. ad Corinth. 13. nu. 5. docet: *Charitas non quærit quæ sua sunt*, quod explicans D. Bernard tract. de diligendo Deo etiam respectum, & intuitum ad vtilitatem, & commodum præmij æterni, à perfecta charitate excludit, dicens: *Non sine premio diligitur Deus, & si absque præmij intuitu diligendus sit, vacua namque vera charitas esse non potest, nec tamen mercenaria est; quippe non quærit, quæ sua sunt; affectus est, non contractus; verus amor premium non requirit, sed meretur, &c.* Et in eodem tractatu explicans illud Psalm. 117. *Confitemini Domino quoniam bonus*, inquit: *Qui Domino confitetur, non quia sibi bonus est, sed quia bonus est, diligit Deum propter Deum, & non propter seipsum, &c.* Idemque communiter SS. Patres tradunt; cuius doctrinæ sensus non est, esse illicitum operari propter præmium, & retributionem, vt dicebant aliqui hæretici, quos damnauit Concilium Tridentin. sess. 6. c. 11. can. 31. & Innocent. 3. cuius definitionem refert Directorium Inquisitorum 2. p. q. 9. art. 10. sed sensus est, talem operandi modum, non esse perfectiorem, nec eo, vt in plurimum, vtili illos, qui ad statum perfectorum, & vnionis cum Deo peruenerunt, vt optimè libellus ille spiritalis, qui inscribitur: *Arts seruendi Deo*; cuius Auctor est Frater Ildephonsus de Madrid, pertractat. Charitas ergo perfecta, prout cum hac perfectione operatur, proprium amorem in tertia acceptione sumptum excludere debet; ita vt, non attendat quis in rebus, quæcumque illæ sint, ad eas amandas, aliquid proprii commodi, vel vtilitatis, sed præcise conducentiam ad diuinam gloriam; atque ad eò quæuis alium particularem affectum excludat: ita quo sensu dixit Christus Dominus: *Qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus*, Luc. 14. n. 33. & Matr. 16. n. 24. *Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me*. Et Paulus 1. ad Corinth. 7. n. 29. *Tempus breue est, reliquum est, vt qui habent uxores, tanquam non habentes sint; & qui stent, tanquam non stentes; qui gaudent, tanquam non gaudentes; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur, &c.* Vndè meritò D. Augustinus lib. 83. quæstionum quæst. 36. ait: *Augmentum charitatis diminutio cupiditas, perfectio nulla cupiditas*, & Dionysius Richel. lib. de laudibus Vitæ solitariae art. 6. *Minoratio amoru proprii, est charitatis profectus, & incrementum*; idem. que docent omnes Sancti Patres, & Doctores catholici, quorum plura testimonia infra referemus.

F. II.

Ex doctrina tradita propositionis huius legitimus sensus ostenditur.

EX his igitur patet clarus, & legitimus sensus propositionis Venerabilis nostri IO. ANNIS, quam elucidamus: in ea namque statuit, necessarium esse ad perfectionem charitatis, & vnionis cum Deo dimittere appetitum omnium rerum, tam naturalium, quam supernaturalium; non quidem, prout ad gloriam Dei conducere possunt, sed prout ex aliquo particulari comodo, vel vtilitate propria in eis reperta amari

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
.128

possunt, vt verba illa, quæ ipsemet subiunxit: *Secundū quod proprio amori iunxerunt, carat & euacuet*, euidenter ostendunt; proprius enim amor, in cōmuni loquendi modo in malam, vel imperfectam partē sumi solet, sicuti & odium sui in bonam, iuxta illud Ioan. 12. n. 2. *Qui amat animam suam, perdet eam, & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam*, vbi Augustinus tract. 5. in Ioannem inquit: *Noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.*

Vnde in hac propositione quemuis proprium amorem, in hoc dumtaxat malo, vel imperfecto sensu, atque ad eò secundum primam, & tertiam considerationem ex D. Th. adductam & explicatam, reiiciendum esse ad perfectionem charitatis obtinendam, docet sublimis noster Doctor, non quidem, quia perfecti etiam, postquam ad statum perfectionis deuenere, non possint aliquos actus exercere intuitu præterij, vel alicuius propriæ utilitatis, sicuti exercebat Dauid, dum dicebat: *Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum, propter retributionem*, Pl. 118. n. 112. & S. Mar. nostra THERESIA c. 15. suæ vitæ docet etiam, perfectos aliquando indigere huiusmodi motibus ad rectè operandum, & ad euitanda peccata. Sed quia hic operandi modus propter proprium commodum, aut utilitatem, etiam spiritualem, & supernaturalem, non est omnium perfectissimus; idè hi qui ad perfectionem charitatis, ac vniuersum Deo, qualis in hac vita haberi potest, proximè iam accedunt, eo communiter & vt in plurimum, non vtuntur: *Perfecti namque* (verba sunt D. Th. 2. 2. q. 24. ar. 9. ad 3.) *si in charitate proficiant, sed non est ad hoc principalis eorum cura, sed iam eorum studium circa hoc maxime versatur, vt Deo inhaerant.*

7.

Hic est igitur legitimus, & manifestus sensus huius propositionis, quem ipsemet eius verba satis aperte declarant, ipseque etiam Extaticus noster Doctor in tribus libris Ascens. Montis Carmeli, specialiter verò l. 3. à c. 16. latè, & sublimiter ostendit plures imperfectiones, ac spiritualia damna, quæ ex hoc proprio amore, circa quæuis bona, tam naturalia, quam supernaturalia oriuntur, mirifice explicans, ac perpendens. Et hunc sensum catholicum, verissimum ac bonæ Theologiæ, scriptioni, & Sanctorum Patrum Doctrinæ omnino conformem esse satis ostendimus: Nunc autè plura Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum testimonia subiungemus, in quibus propositionem hanc, non solum quoad eius legitimum sensum iam explicatum, sed etiam quoad loquendi modum vnanimiter tenent, imò & strictioribus verbis, quàm vnoster IOANNES, prædictam rerum omnium creaturatum, tam naturalium, quàm supernaturalium, proxi ex proprio amore appeti possunt, abdicationem, appetitumque vacuitatem, suadent, & commendant.

§. III.

Plura Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum testimonia ad propositum adducuntur.

8.

IN primis ergo Sanctus Dionysius Areopagita, cap. 1. de Mystica Theologia, sic Timotheum, ad quem scribit, alloquitur: *Tu verò, Timothee charissime, in te vigila, ut inueniendus spectaculis Mystici exercitacione, & sensus lingue, & intellectuales operationes, & iustitia*